

Τῆ Β΄ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Ἡ ὑπαπανθῆ τοῦ κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Γαβριὴλ τοῦ Λαοσυνάκτου, Ὁσιομάρτυρος, τοῦ ἐξ Ἀλώνης
Προικονήσου (†1676).

* * * * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ' εἰς ς'.

ᾠχος Γα φ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα} ^{Νη} ^{Γα}
ει σα κου ου σο ο ο ο ον μου ου ει σα κου
^{Νη}
σο ον μου Κυ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε
^θ ^χ
ει σα κου σο ο ο ον μου ου προ ο σχες τη φω νη
^Μ ^{Νη}
η η η της δε η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα
^{Γα}
γε ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι
^Γ ²²
ε

K ^{Πα} ^{Νη}
α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^Μ
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ^{Πα} ^{Νη}
ον σου ε παρσις των χει ει ρω ω ων μου ου θυ σι ι
^{Γα}
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι
^Γ ²²
ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου. ^Γ ^χ ²²

Θ ^{Νη}
ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα}
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Γ ²²

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων

Π^{Γα Nη} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Nη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

νε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π ε σου νται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε

λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^Γ₂₂

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^Γ₂₂

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^Δ₂₂ και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου ^Γ₂₂

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^Γ₂₂

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

^Μ θην σφο ο δρα ^Γ₂₂

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Π₉

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^Γ₂₂

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη}
^Δ₂₂ του ε ξο μο

^Μ λο γη σασθετω ο νο μα τι ι σου ^Γ₂₂

Δ^{Γα} ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^Δ₂₂ ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαντι αν θρω ωπωντο γε ε νος με τα των α σω
μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Σταν ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Απο στολοι ι δο ον τες την ε ε γερσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ωντες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Νη}
εἰς τὴν φω νη ην ^Δ
^Δ

^Μ
της δε η σε ω ως μου ^Γ
^Ζ

Κ ^{Νη}
αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων ^Δ
^Δ αλ λα συ μου ει θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι ^{Νη}
^Μ ^Ζ σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ πτω ^{Νη}
^{Πα} ^Π εις την ε γερ σιν σου

και χω ω μαι ^Μ ^{Πα} ^{Νη} ^{Πα}
^Ζ ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου ^Π
^Γ ^Γ

^{Νη}
παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

^{Νη}
ξα σοι ^Γ
^Ζ

και ψάλλομεν τὰ

Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε ^Π
τις υ πο ^Γ

στη σε ται ^Π ^Χ
^Γ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν ^Π
^Γ

Λ ^{Πα} ^Μ ^Μ
ε ε γε ε ε Συ με ε ων ^Π ^Μ
^Γ τι να φε ρων

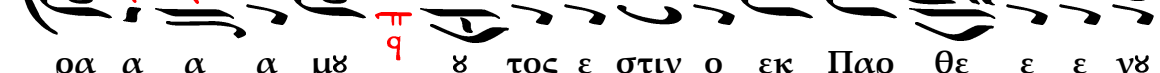
 ε εν α αγ κα α λαις ε εν τω ω ω να ω ω α

 γα α α α λ λη τι νι κρα ζεις και αι βο ο ασ νυν

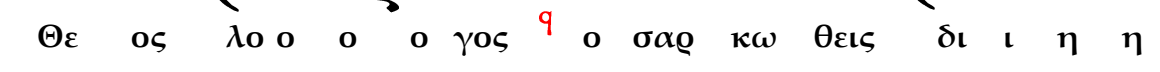
 η λευ θε ρω ω μαι ει δον γαρ τον Σω τη η η

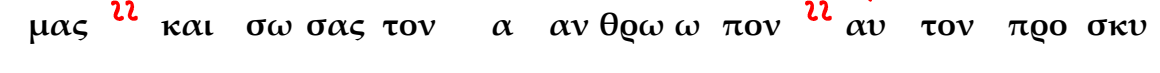
 ρα α α α μ ς τος ε στιν ο εκ Παρ θε ε ε ν ς

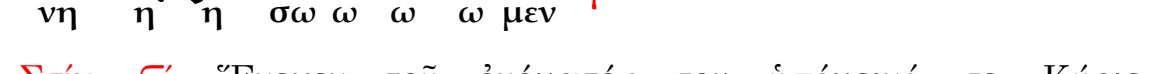
 τε εχ θεις ς τος ε στιν ο εκ Θε ε ς ς ς ς

 Θε ος λο ο ο ο γος ο σαρ κω θεις δι ι η η

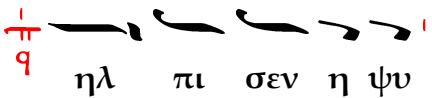

 μας και σω σας τον α αν θρω ω πον αυ τον προ σκυ

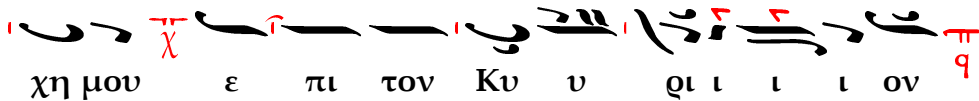

 νη η η σω ω ω ω μεν

Στίχ. Γ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

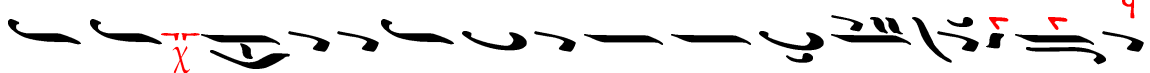
 ηλ πι σεν η ψυ

 χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ...

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

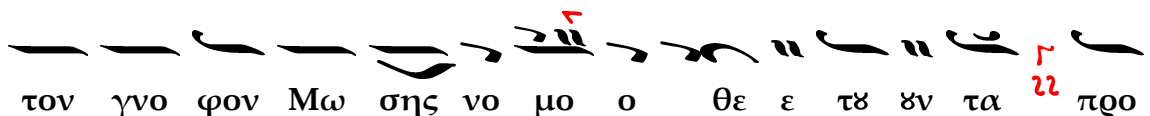
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι

 ον

 ε ε ε ε χ ς ς ς Συ με ε ων ον υ πο

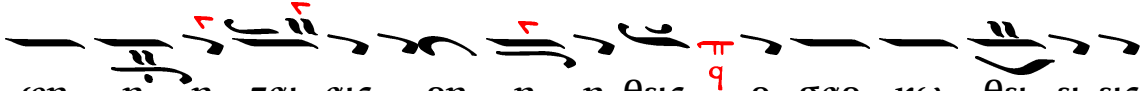
 τον γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε τ ς ς ν τα προ

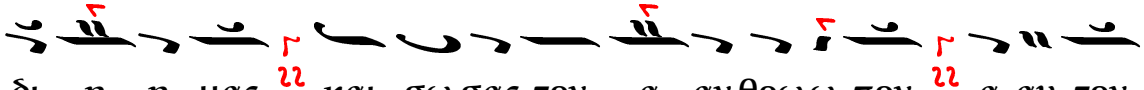

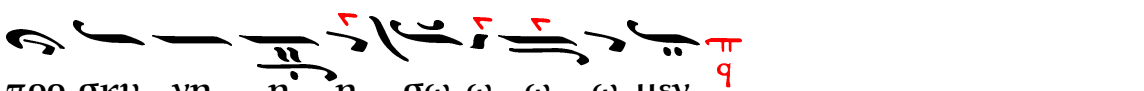
 ε ω ρ α α ε εν Σι ι να ²² βρε φο ος γε νο ο ο

 με ε ε ε νον νο μω υ πο τα ατ το ο ο με ε ε

 ε νον ^{Πα} ^Δ ς τος ε στιν ο δι α α νο ο ο ο

 μ ς λα λη η η η σας ⁹ ς τος ε στιν ο εν Προ

 φη η η ται αις ρη η η θεις ⁹ ο σα ρ κω θει ει εις

 δι η η μας ²² και σω σας τον α ανθρω ω πον ²² α αυ τον

 προ σκυ νη η η σω ω ω ω μεν ⁹

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Χ

 εκ πα σω ων ⁹

 των α νο μι ω ων α α α αυ του ⁹

Δέχου Συμεών, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν ^Χ

⁹

 παν τες οι οι λα α α οι ⁹

^{Πα} ^Μ ε ε ευ τε ε ε και η η μεις ⁹ ^{Πα} α σμα σιν εν

 θε οις Χρι στω συ να αν τη η θω ω μεν ²² και δε ξω

 με θα α α Α α α αυ τον ⁹ ου το σω τη ρι ι ον

Μ ο Συ με ω ων ε ω ω ρα α α κεν
 ς τος ε στιν ον ο Δα α βι ι ι ιδ κα α ταγ
 γε ε ε ελ λει ς τος ε στιν ο εν Προ φη η η
 ται αις λα λη η η η σας ο σαρ κω θει ει ει εις δι
 η η μα ας και νο μω φθε γγο ο με ε νος α αυ τον προ ο
 σκυ νη η η σω ω ω ω μεν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

A ^{Πα} νοι γε ε ε σθω ω η πυ υ υ λη η ^{Δι} ^Δ
του ου ρα νου ου ου ση η με ε ε ρον ^{Πα} ^Δ ο
γαρ α ναρχος Λο ο γο ος του Πα α τρος ^Δ αρ χην λα
βων χρο νι ι κην ^Δ μη εκ στα ας της αυ του ου Θε ο
ο τη η η τος ^Δ υ πο Παρ θε νου ως βρε φος τες
σα ρα κον θη με ρον Μη τρος ε κων προ ο σφε ε
ρε ε ε ε ται ^{Πα} ^Δ εν να ω ω τω νο ο μι ι ι
κω ^Δ και του τον αγ κα λαις ει σδε χε ε ε ται αι
αι ο ο πρε ε ε σβυς ^{Δι} ^Δ α πο λυ σον κρα α α ζων ο ο
δου ου λος τω ω Δε σπο ο ο ο τη ^Δ οι γαρ ο φθαλ
μοι οι οι μου ει ει δον το σω τη η η ρι ο ο ο
ον σου ου ^Δ ο ελ θων ει ει εις τον κο ο ο
σμον ^Δ σω σαι γε ε νο ο ος α αν θρω ω ω πων ^{Πα} ^Δ Κυ
ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι ^Δ

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο σ μος σε ε δο ξα α α α
α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει
ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τσ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σ ς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνσ μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἀνατολίου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ὁ Πα Μ Πα

πα λαι ο ο ο ος η με ε ρων ο και τον
νο μον πα λαι εν Σι να δα ρς τω Μω ω σει ση με ρον
βρε φος ο ρα α α ται αι και κα τα νο μονως νο μ8 8
ποι η η της τον νο μον εκ πλη ρων Να ω προ σα α
α α α γε ε ε ε ται και τω προ σβυ τη ε
Μ Πα πι ι δι ι ι δο ο ο ο ται δε ξα μενος δε
τ8 8 τον Συ με ων ο δι ι ι και αι αι αι
ος και των θε σμων την εκ βα α σιν ι δων τε ε λε ε
σθει ει σαν γη θο συ υ υ νω ως ε βο ο ο ο
α ει δονοι οφ θαλ μοι οι οι μ8 το απ αι ω ω ω

ω νο ος μυστη η ρι ι ο ον ^{Νη Ζω} α πο κε ε κρου υ ^{Κε}
 υμ με ε ε ε ε νον ^{Πα} επ ε σχα των τϷ Ϸ Ϸ των
 η με ρων φα νε ε ε ρω ω ω ω θεν ^Π φως δι α
 σκε ε δα α α ζον των α πισ των ε ε ε θνω ω ω ω ν
 την σκο ο το ο ο μαι αι αι αν ^Μ και δο ο ο ^{Πα}
 ξαν τϷ νε ο λε κτϷ Ι ι ισ ρα α α α ηλ ^Π
 δι ο α πο λυ σον το ον δϷ λο ον σϷ εκ των δε σμω
 ω ω ω ν τϷ Ϸ Ϸ δε τϷ Ϸ σα ρ κι ι ι ι Ϸ ^Π προς
 την α γη η ρω και θαν μα σι αν α λη η κ τον ζω ω
 ην ^Ϛ ο πα ρε χων το κο σμω το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος ^Π

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

^{Πα} Σ η με ρον ο πα λαι τω Μω σει εν Σι να νο
 μο ον ε πι ι δϷ ^Ϛ τοις νο μι κοις υ πο κυ υ υ πτει
 θε ε σμοις ^{Πα} δι η μας ως ευσ πλα γ χνος ^Ϛ καθ η
 μα α ας γε ε γο ο ο νως ^Π νυν ο κα θα ρος

Θε ε ος ως παι δι ον α γι ι ον μητρανδι α νοι οι οι
 ξαν α α γνην ε αυ τω Ως Θε ος συ υγ κο μι ι
 ζε ε ε ε ται της τϵ νο ο μϵ κα α τα α α
 ρας ε λευ θε ε ρων και φω τι ζων τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

Ἄνδρῆου Πυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ν περ οι α νω λει τϵ ροι τρο ο ο μω λι τα
 νε ε ε ε ευ ρ ρ ρ ρ σι κα τω νυν ο ο Συ
 με ε ων υ λι καις αγ κα λαις δε χο με ε νος το
 θει ον τοις αν θρω ποις ε νϵ ρ ρ ρ ρ σθαι ε κη η
 ρυ υ υ υτ τε και βρο τον τον ρ ρα νι ι ον Θε ε
 ον ο πα νο ο ο με ε ε ε νος α να
 χω ρων τω ων ε πι ι γης χα ρ μο νι κω ως α
 νε ε ε κρα α α α ζεν ο τοις εν σκο ο ο
 ο ο τει το α νε σπε ρον φω ως α α πο ο ο

καλυπτων Κυριε εδο ο οξααα
σοι

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σημερον Συμεων εν ταις ααγαλαις
τον Κυριον της δοξηης υπο δε εε
χεεεεται ον υπο τον γνοφον πρωωω
ην ο Μωυσης εεθεααααα
το εν τω ορει τω Σιινα πλακας δοοον
ταα Ααυτωω οτος εστιν ο εν τοις Προφηταις
λαλων και τδ νομ ο ποιηητης ο ο ο ο το
ος εεεστιν ον ο Δααβιδ καααταγγεελ
λει ο τοις παασι φοβερος ο εχων
το μεεεγα και πλσισιον εεελεεεε
ος

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τον Ιερον η Ιερα Πααθηεεενος

προ σε κο ο ο μι ι ι ι σεν εν Ι ε ρω
ω ω τω Ι ι ε ε ρει ει α πλω σας δε ε αγ
κα α α α α λας ο Συ με ε ων ε δε ξα το
τϝ ϝ το ον α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος και ε
βο ο ο ο η η η η σε νυν α πο λυ εις τον
δϝ ϝ λον σϝ Δε ε ε σπο τα κα τα το ρη μα α
σϝ εν ει ρη η νη η Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Οκτιστης ϝ ρα νϝ ϝ ϝ και αι αι αι γης εν
α γκα λαις ε ε βα στα α α ζε ε ε ε το
υ πο α γι ϝ ϝ Συ υ με ε ων τϝ ϝ πρε ε ε ε
σβυ τϝ ση η η με ε ε ε ρον αυ τος γαρ εν Πνευμα
τι Α α γι ι ι ω ε ε λε ε ε ε γε νυ
ν η λευ θε ε ε ρω μαι ει ει δο ον γαρ τον
Σω ω τη η η ρα α α α μϝ

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.
Οἱ δέ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σ^{Δι} η με ρον Συ με ων ο πρε ε σβυ υ υ της εν
τω Να ω ει ει ει σε ρ χε ε ται αι χαι αι αι αι ρων τω
πνε ε ευ μα α α τι τον νο μο δο την Μω σε
ως και πλη η ρω ω ω τη η ην τξ νο ο μξ αγ
κα α α α λαις εισ δε ε ε ξα α α α σθαι ε κει
νοος μεν δι α γνο ο ο φξ και φω νη η ης α μυ υ
δρας θε ο ο ο οπ της η ξι ι ω ω ω ω το
κε κα λυμ με ε νω ω ω προ σω ω πω των Ε
βραι ων τας α πι ι ι σξς καρ δι α α ας δι η η
λε ε ε εγ ξεν ξ το ος δε τον προ αι ω νι ον Λο
γο ον τξ Πα α τρος σω μα τω θεν τα α ε
βα α α στα α α α σε και των Ε ε θνων α πε
κα λυ υ ψε το ο φω ω ω ως τον Σταυ ρο ον και αι
την Α να α στα α α α σιν και Αν να προ φη τις
α α να δυ υ υ κνει ει ει ται τον Σω τη

ρα λυ τρω την τϷ Ισ ρα η ηλ κη ρυ υ υτ τϷ σα
 αυ τω βο η η η σω ω ω ω μεν Χρι στε ο Θε
 ος η η μων δι α της Θε ο το ο ο κϷ ε λε ε
 η η σο ο ον η η η η μας

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος Πα ϕ

η με ρον η ι ε ρα Μη η τη ρ και τϷ Ι ε
 ρϷ υ ψη λο ο τε ε ε ρα ε πι το Ι ε ρον
 πα ρα γε ε ε γο ο ο ο νεν εμ φα νι ζϷ
 σα τω κο ο ο ο σμω τον τϷ κο σμϷ ποι οι οι οι
 η η η την και τϷ νο ο μϷ πα α ρο ο ο
 χον ον και εν αγ κα α λαις υ πο δε ε ε ξα με ε
 νο ος ο προ σβυ τη ης Συ με ε ων γε ραι αι ρω
 ω ων ε κρα α αυ γα α α α ζε νυν α πο λυ εις
 το ο ον δϷ λο ον σϷ ο τι ει δο ον σε τον Σω τη
 η η ρα των ψυ υ χων η μω ων

Δόξα. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Ε ρευ να α τε ε ε τα ας γρα α α
φας κα θως ει πεν εν ευ αγ γε ε λι ι ι οισ

Χρι ι στος ο ο Θε ο ο ο ο ος η η η η
μων εν αυ ταις γαρ ευ ρι σκο ο μεν α αυ τον τι κτω

μενον και σπα αρ γα α νϑ ϑ ϑ με ε ε ε νον
θη νϑ μενον και γα λα κτο τρο ο φϑ με ε νον πε ρι

το μην δε χο με ε νον και υ πο Συ με ε ω ω
ων βα α στα χθε ε ε εν τα ου δο κη σει ου

δε φαν τα α σι ι ι α αλλ α λη θει ει ει α τω ω
κο ο ο σμω ω φα νε ε ε εν τα προς ο ον

βο ο η η η σω ω ω μεν ο προ αι ω ω νων
Θε ε ος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν.

Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ αὶ νυ νυ νυ νυ νυ και α α εὶ και εἰς τῆς

αὶ αὶ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αὶ ὦ ὦ νων α α α μην

Ο πα λαι ο ος η με ε ρω ὦν νη πι

α α α α σας σα αρ κι νυ πο Μη τρος Πα αρ θε ε

νῆ τω Ι ε ρω προ σα γε ε ται τῆ οἱ κει εἰ

εἰ εἰ ὄ ὄ νο ο ο μῆ πλη ρων το ο ε πα

α α α αγ γε ε ε ελ μα ο ο ο ο ον

Συ με ε ὦν δε ξα με νο ος ε ε ε

λε ε ε ε γε νυν α πο λυ νυ εἰς εν εἰ ρη η

η η η νη κα τα το ρη μα σῶ ὄ τον δῶ ὄ ὄ ὄ

ὄ λο ο ο ον σῶ εἰ δον γαρ οἱ οφ θα αλ μοι οἱ οἱ

μῶ το σω τη η ρι ο ον σῶ Κυ νυ ρι ε ε ε ε ε

ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

A^{Γα} ^{Νη} ^Μ ^Ϛ ^Ϛ
νεστησεκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
^{Νη} ^{Γα}
και συ νη γειρας τους αν θρωπης συντη σαρ κι σου Κυ ρι
^Ϛ ^Ϛ
ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

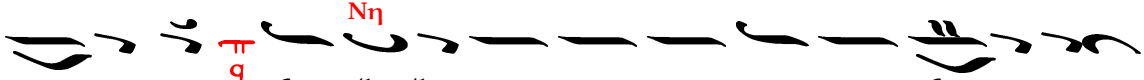

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

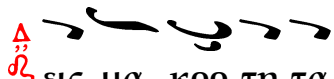
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη} ^{Γα} ^Ϛ ^Ϛ
^Δ ^δ και πε ρι ε ζω σα το

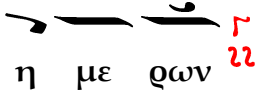

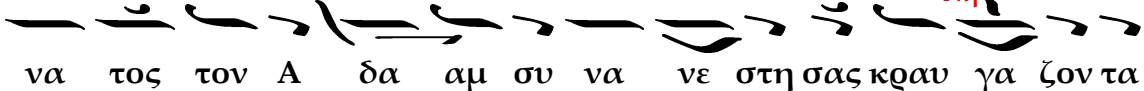
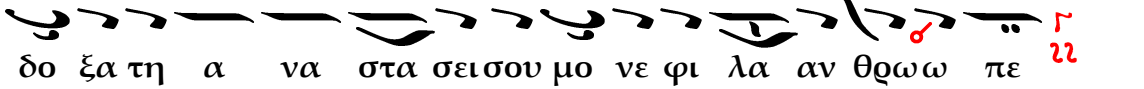
T^{Γα} ^{Νη} ^Ϛ ^Ϛ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
^{Γα} ^{Νη}
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Ϛ ^Ϛ εκ της του Α δου γαρ τυ
^{Πα} ^{Νη} ^π ^ρ
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε ^ρ δι α της αυ του
^{Νη}
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
^{Γα} ^Ϛ ^Ϛ
με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{Νη} ^Δ ^δ
^ρ η τις ου ου

^{Γα} ^Ϛ ^Ϛ
σα λευ θη σε ται
Υ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον

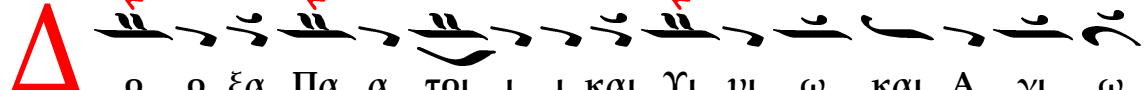

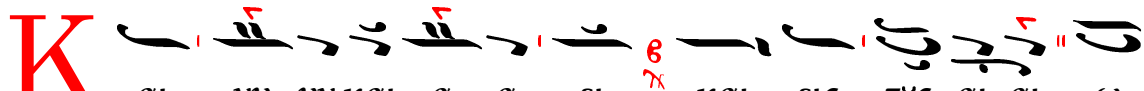
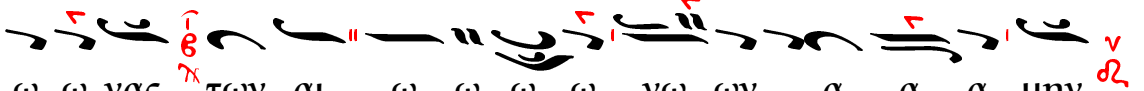

 ε σκυλευσας και τρι η μερος α να στας η μας συ να

 νε στησας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον

 ε γερσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,

 εις μα κρο τη τα

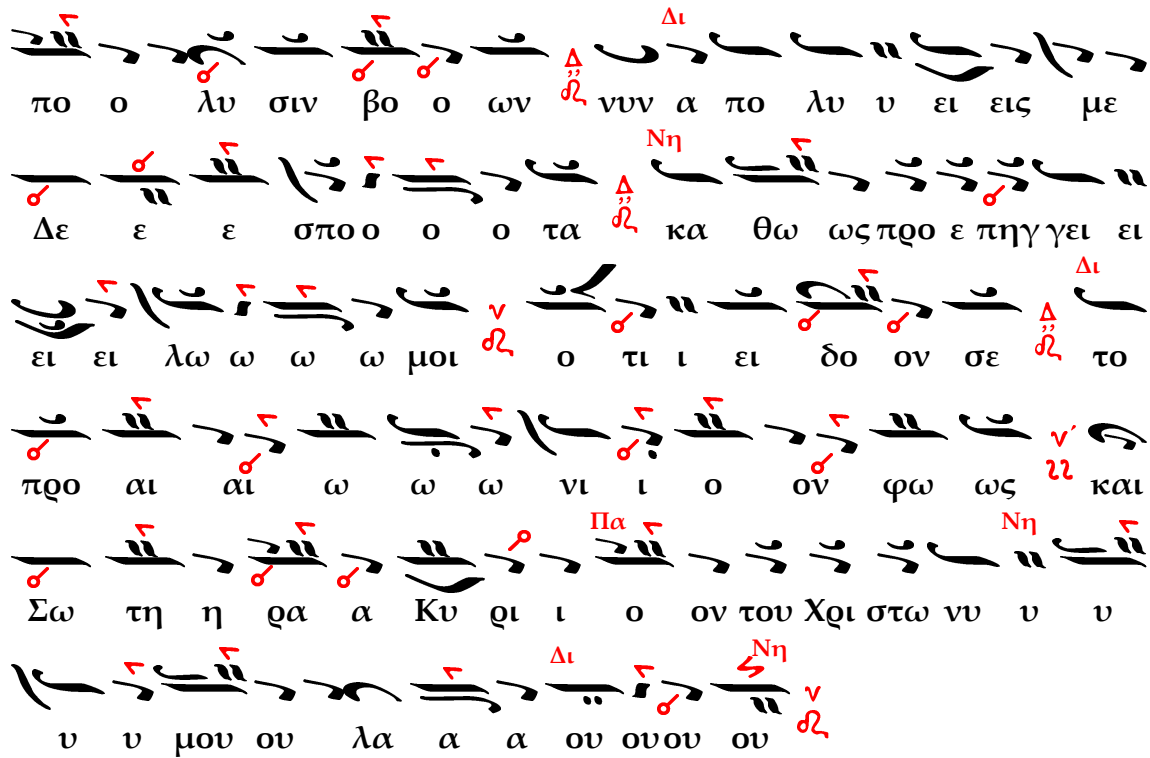

 η με ρων
Φ
 ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

 νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

 να τος τον Α δα αμ συ να νε στησας κραυ γα ζον τα

 δο ξα τη α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
 Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος Νη ς

Δ
 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ
 αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Ο
 τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με ε νος και

υ μνου μενος υ πο τω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ
 ση με ε ρον τω θει ει ω ι ε ε ρω κα τα
 νο μον προ σφε ε ρο με ε νος προ σβυ τι και αις εν
 θρο ο νι ι ζε ται α α αγ κα α α α λαις και
 υ πο Ι ω σηφ ει εισ δε χε ε ται δω ω ω
 ρα θε ε ο προ ε πως ως ζευ γος τρυ υ γο ο ο νω ων
 την α μι α αν τον Εκ κλη η σι ι ι α αν και
 των ε θνω ων τον νε ο λε κτο ο ο ον λα α α α ον
 πε ρι στε ρων δε δυ υ ο νε ο ο σ σους ως αρ
 χη γο ος Παλαιας τε ε και αι αι αι Και αι αι αι νης
 του προς αυ το ον χρη σμου ου δε Συ με ε ων το
 πε ρα ας δε ξα α α με ε ε ε νος ευ λο
 γων την Πα αρ θε ε ε νο ον Θε ο το ο κον Μα
 α ρι ι ι αν τα του πα θου ους συμ βο ο λα
 του εξ αυ της προ η η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε
 και παρ αυ του ου ε ξαι αι τει ει ει ται την α

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
᾿Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β΄ 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις ^{Νη} Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Γα} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε ^Δ εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων ^Δ φω τι ζων τας εν
σκο τει ^Π ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και
ε ^Δ δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω

την των ψυχων ημων χαριζομενον ημιν και την
αναστασιν

Και νυν. Το αυτό

Χαιρε κεχαριτωμενη θεοτοκε Παρθε
νε εκσγαα νετειλεν ο ηλιος της δικαι
οσυνης Χριστος ο θεος ημων φωτιζωντας εν
σκοτει ευφραιαινε και συπρεσβυταδικαι
εδεξααμενος εν αγκαλαις τον ελευθερω
την των ψυχων ημων χαριζομενον ημιν και την
αναστασιν

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *